

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Bălți, Tatiana Ioniță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în privința inculpatului

*Iachimovici Igor XXXXX, născut
la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 21.11.2017 - 12.08.2019,
instanța de apel: 06.09.2019 - 22.01.2020,
instanța de recurs: 26.03.2020 - 24.06.2020.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți Chișinău din 12 august 2019, procesul penal în privința lui Iachimovici Igor învinuit în baza art. 196 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală.

Iachimovici Igor a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Odajiu Vasile prejudiciul material în sumă de 2700 euro în lei moldovenești la cursul BNM la momentul executării sentinței și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Corpurile delictе - două plăcuțe de înmatriculare de tip transnistrean cu n/î XXXXX, automobilul „Audi A8”, cu numărul caroseriei de XXXXX și certificatul de înmatriculare a automobilului „Audi A8”, de tip transnistrean, seria XXXXX din 08.06.2011, n/î XXXXX, au fost restituite posesorului acestor bunuri, Iachimovici Igor.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Iachimovici I., acționând în scopul punerii în circulației a autoturismului „Audi A8”, a/f 1996, într-o perioadă de timp

nestabilită, cunoscând cu certitudine că certificatul de înmatriculare de tip transnistrean cu seria XXXXX nr. XXXXX, eliberat la 08.06.2011, este fals, acționând prin înșelăciune, la 15.03.2015 a vândut automobilul respectiv lui Odajiu V. pentru suma de 2700 euro, care conform cursului BNM constituie 53.379 lei, încredințându-l pe ultimul că actele sunt în regulă. La 14.04.2015, ultimul deplasându-se cu e pe str. Decebal, mun. Bălți, a fost stopat de către angajații INP „Nord”, pentru verificarea actelor, având suspiciuni că certificatul de înmatriculare are semne vizibile de falsificare.

Conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 22.09.2015, blancheta certificatului de înmatriculare de tip transnistrean, seria XXXXX nr. XXXXX, eliberat la 08.06.2011 pentru automobilul „Audi A8”, n/î XXXXX, este confecționat din hârtie specială fără luminiscență în raze UV, cu folosirea tehnicii computerizate de multiplicare la imprimantă Ink-Jet - rechizitele blanchetei (plasa de protecție, desenul de fond, denumirea rubricilor) și numărul nu prin aceeași metodă ca și blanchetele autentice de acest tip.

Astfel, în urma acțiunilor lui Iachimovici I., Odajiu V. a fost lipsit de posibilitatea de a utiliza automobilul procurat conform destinației, fapt prin care i-au fost cauzate daune materiale în proporții mari.

Tot, el, este învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul, că acționând în scopul punerii în circulație a autoturismului ”Audi A8”, a/f 1996, într-o perioadă de timp nestabilită, a confecționat un certificat de înmatriculare fals, de tip transnistrean, cu seria XXXXX nr. XXXXX, eliberat la 08.06.2011, în care a introdus date neveridice cu privire la înmatricularea și identificarea automobilului respectiv, pe care ilegal îl păstra asupra sa.

În cele din urmă, la 15.03.2015, Iachimovici I. a vândut automobilul nominalizat, împreună cu certificatul de înmatriculare lui Odajiu V., fapt după care la 14.04.2015, ultimul deplasându-se cu automobilul respectiv pe str. Decebal, mun. Bălți, a fost stopat de către angajații INP „Nord”, pentru verificarea actelor, care au avut suspiciuni că certificatul de înmatriculare are semne vizibile de falsificare.

Conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 22.09.2015, blancheta certificatului de înmatriculare de tip transnistrean, seria XXXXX nr. XXXXX, eliberat la 08.06.2011, pentru automobilul „Audi A8”, n/î XXXXX, este confecționat din hârtie specială fără luminiscență în raze UV, cu folosirea tehnicii computerizate de multiplicare la imprimantă Ink-Jet - rechizitele blanchetei (plasa de protecție, desenul de fond, denumirea rubricilor) și numărul nu prin aceeași metodă ca și blanchetele autentice de acest tip.

Astfel, Iachimovici I. a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, confecționarea, deținerea și folosirea unui document oficial fals, care acordă drepturi.

În rezultatul analizei probelor administrate, instanța a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate în baza art. 196 alin. (1) Cod penal, ca cauzarea de daune materiale în proporții mari proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

Prin prisma art. 16 din Codul penal, infracțiunea dată este una ușoară, a fost săvârșită la 15.03.2015, dată de la care au trecut mai mult de 2 ani, adică a intervenit prescripția de tragere la răspundere penală.

Totodată, instanța a conchis că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal și anume în componență leșeste obiectul material al infracțiunii incriminate.

Ori, certificatul de înmatriculare a autoturismului model „Audi 8” tip transnistrean, a cărui falsificare se incriminează inculpatului, nu subscie noțiunii de document oficial, odată ce acesta din momentul adoptării sale este nelegitim, nu are putere juridică dat fiind adoptat de către autorități neconstituționale ale regiunii transnistrene.

În același timp, având în vedere că, în rezultatul infracțiunii săvârșite de Iachimovici I., părții vătămate Odajiu V. i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 2700 euro, acțiunea civilă urmează a fi admisă.

Corpurile delictive - două plăcuțe de înmatriculare de tip transnistrean n/î XXXXX, automobilul „Audi A8” cu numărul caroseriei XXXXX, certificatul de înmatriculare a automobilului „Audi A8” de tip transnistrean, seria XXXXX, din 08.06.2011, n/î XXXXX, este necesar de a le restitui posesorului acestor bunuri Iachimovici I., dat fiind că ultimul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal, Iachimovici I. i-a înstrăinat autoturismul „Audi A8” părții vătămate Odajiu V. întocmind în acest sens recipise, însă careva acte în sensul transmiterii dreptului de proprietate/posesie sau împuternicire în acest sens lui Odajiu V. nu au fost întocmită.

3. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Mihai Galben, a declarat apel, solicitând casarea sentinței în partea corpurilor delictive și pronunțarea unei noi hotărâri prin care două plăcuțe de înmatriculare tip transnistrean B471 AA și automobilul „Audi A8”, cu numărul caroseriei XXXXX, de restituit proprietarului, iar certificatul de înmatriculare a automobilului „Audi A8”, de tip transnistrean, seria XXXXX din 08.06.2011, n/î XXXXX - de a se păstra în continuare la materialele dosarului penal.

Apelantul a invocat că, sentința în latura restituirii corpurilor delictive este neîntemeiată deoarece conform materialelor dosarului inculpatului a fost perfectată o procură în regiunea transnistreană de a se deplasa cu automobilul „Audi A8”, inclusiv și peste hotare, pe un termen de 3 ani. La momentul actual, termenul procurii a expirat la 06.09.2016. Prin urmare, inculpatul a pierdut de facto orice drept de folosință a automobilului nominalizat.

Astfel, corpurile delictive - două plăcuțe de înmatriculare de tip transnistrean nr. XXXXX și automobilul „Audi A8” cu numărul caroseriei XXXXX, urmează de a restitui proprietarului, iar certificatul de înmatriculare a automobilului „Audi A8”, de tip transnistrean, seria XXXXX din 08.06.2011, n/î XXXXX - de a păstra în continuare la materialele dosarului penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, apelul a fost admis, casată parțială sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

S-a dispus că, certificatul de înmatriculare a automobilului „Audi A8”, de tip transnistrean, seria XXXXX din 08.06.2011, n/î B471 AA, urmează a se păstra în continuare la materialele cauzei penale.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, procurorul a solicitat restituirea celor două plăcuțe de înmatriculare de tip transnistrean nr. XXXXX și a automobilului „Audi A8” cu nr. caroseriei XXXXX proprietarului, fără însă identificarea lui, dat fiind expirarea

termenului procurii la 06.09.2016, inculpatul pierzând dreptul de folosință a automobilului.

În ședința instanței de apel, procurorul participant a modificând cerințele din apel și a solicitat păstrarea la materialele cauzei a certificatului de înmatriculare a automobilului „Audi A8”, de tip transnistrean, seria XXXXX din 08.06.2011, n/î XXXXX, cu transmiterea automobilului „Audi A8” în folosul statului, dat fiind ne identificarea proprietarului lui legal, prezumându-se a fi Drobceac O., ce i l-ar fi înstrăinat inculpatului în baza procurii din 06.03.2013, termenul de valabilitate a cărei a expirat, ea fiind recunoscută potrivit raportului de expertiză a fi falsă, cu nimicirea plăcuțelor de înmatriculate.

Prin prisma art. 54 alin. (4) din Constituția R. Moldova, ce se referă la principiul proporționalității, orice restrângere de drepturi trebuie stabilită și aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută și în limitele strict necesare, în funcție de situația care o justifică.

Curtea de la Strasbourg a constatat violarea art. 1 din Protocolul nr. 1 CoEDO, hotărând, cu titlu de principiu că, pentru a fi proporționale, ingerințele trebuie să corespundă cu gravitatea încălcării și cu sancțiunea destinată să pedepsească gravitatea infracțiunii. Or, de vreme ce statul nu a suferit nicio pierdere, ca urmare a nedeclarării banilor de către reclamant, măsura confiscării nu a fost concepută, ca o despăgubire pecuniară pentru prejudiciul adus, ci a avut un scop inhibitor și punitive, impunându-i reclamantului o sarcină individuală și excesivă, disproportionată în raport cu infracțiunea comisă. Despre un raport vădit disproportionat dintre natura și gravitatea faptei infracționale, pe de o parte, și bunul supus confiscării, pe altă parte, CtEDO a menționat și în cauza Grifhorst vs. Franța, accentuând asupra faptului că severitatea penalității impuse petiționarului, în particular, confiscarea combinată a întregii sume de bani aflate în posesie și amenda în proporție de 50 % din suma respectivă, nu a fost proporțională cu pericolul social al faptei, astfel, nefiind păstrat un just echilibru între interesul general și drepturile fundamentale ale individului, prin urmare, constatând violarea art. 1 din Protocolul nr. 1 CoEDO (hotărârea CtEDO din 26.02.2009).

La art. 106 Cod penal, legiuitorul național a statuat, că confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor alin. (2) lit. a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, conform art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, la soluționarea cauzei în fond instanța urmând să soluționeze chestiunea cu privire la corpurile delictive, prin predarea lor proprietarilor legali sau dacă aceștia nu sânt identificați, cu trecerea lor în proprietatea statului; iar documentele ce constituie corpurile delictive, potrivit pct. 5) rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

În același context, legiuitorul național a statuat în conținutul art. 157 alin. (1) Cod de procedură penală, că, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză, urmând a fi anexate potrivit alin. (2) prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului, păstrându-se atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv, iar în cazurile în care documentele potrivit alin. (4) conțin cel puțin unul din elementele menționate în art. 158, acestea se recunosc drept corpurile delictive, servind în sensul alin. (1) a normei vizate la săvârșirea infracțiunii, păstrând asupra sa urmele acțiunilor criminale sau constituind obiectivul acestor acțiuni...); urmând ca în sensul alin. (2) să

fie recunoscute drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată, eu anexarea la dosar.

De rând cu aceasta, potrivit art. 159 alin. (1) Cod de procedură penală, corpurile delictive anexează la dosar și se păstrează în dosar sau se păstrează în alt mod prevăzut de lege; iar cele cu volum mare ce nu pot fi păstrate împreună cu dosarul, trebuie fotografiate cu anexarea la procesul-verbal a fotografiilor respective; art. 161 alin. (2) Cod de procedură penală stipulând, că la soluționarea cauzei penale, procurorul ori ofițerul de urmărire penală care are încuviințarea procurorului, în faza urmăririi penale, sau, după caz, instanța dispune restituirea către proprietarul sau posesorul legal: pct. 4) a automobilului sau a unui alt mijloc de transport, dacă acesta nu a fost sechestrat pentru asigurarea acțiunii civile în cauza penală sau a posibilei confiscări speciale a bunurilor; și doar în cazul în care proprietarul sau posesorul legal al corpurilor delictive menționate la alin. (2) nu este cunoscut sau dacă restituirea lor este imposibilă din alte motive, ele se predau instituțiilor fiscale respective pentru a se decide utilizarea, păstrarea, îngrijirea sau comercializarea acestora cu transferarea banilor încasați la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată respective.

În raport cu normele procesual penale supra menționate, instanța de apel a reținut, că prin ordonanța OUP din 02.11.2015 automobilul „Audi A8” cu nr. caroseriei XXXXX a fost recunoscut drept corp delict, fiind examinat conform procesului-verbal de examinare din aceeași data și plasat spre păstrare pe teritoriul IP Bălți, fără descrierea lui amănunțită în ce privește starea tehnică. Totodată, în materialele cauzei nu se conțin date ce ar confirma valoarea mijlocului de transport, pentru a oferi posibilitatea verificării și aprecierii dacă prin transmiterea lui în venitul statului, s-ar fi respectat principiul proporționalității, dintre dreptul la proprietate și ingerința impusă, or, măsura de confiscare trebuie să corespundă gravității situației create pentru, că confiscarea nu este o metodă de recompensă a prejudiciului cauzat, ci o măsură de siguranță și de pedepsire a inculpatului, pentru comiterea infracțiunii incriminate, motiv pentru care ea nu trebuie să fie vădit disproporțională față de natura și gravitatea faptei comise și a pedepsei aplicate.

Respectiv, ținându-se cont de faptul, că prin sentință de la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate și civile Odagiu G. prejudiciul cauzat prin infracțiune în valoare de 2700 euro în echivalentul valutei naționale la momentul executării hotărârii și, că la faza urmăririi penale și de judecare a cauzei, asupra automobilului nu a fost aplicat sechestrul în vederea asigurării acțiunii civile și recuperării daunei, devine nefondată solicitarea procurorului de transmitere a automobilului în venitul statului, care de facto nu a suportat niciun prejudiciu urmare a faptei infracționale, referitor la care s-a dispus încetarea procesului penal în legătură cu prescripția tragerii făptuitorului la răspunderea penală.

Mai mult, potrivit materialului prezentat de către OUP, în privința acestui automobil n-au formulat pretenții alte persoane, inculpatul rămânând a fi unicul lui posesor legal, chiar dacă termenul procurii la care se face trimitere a expirat. Ori, după cum s-a reiterat mai sus, potrivit art. 161 Cod de procedură penală, doar în cazul în care proprietarul sau posesorul legal al corpurilor delictive nu este cunoscut, ele se predau instituțiilor fiscale respective pentru a se decide utilizarea, păstrarea, îngrijirea sau comercializarea acestora cu transferarea banilor încasați la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată respective, nu și în cazul din speță, în care este stabilit posesorul legal al bunului, asupra cărui nu pretind alte persoane.

Urmare a celor menționate, instanța de apel a constatat caracterul disproporțional și inechitabil a cerinței de trecere a automobilului în folosul statului, în raport cu gravitatea faptei comise și soluția adoptată pe caz, or, acuzatorul de stat nu a prezentat instanței careva probe ce ar confirma, că bunul aflat în litigiu, se află în posesie ilegală a inculpatului, sau, că ar fi fost în mod ilegal dobândit de el.

În ce privește plăcuțele de înmatriculare a automobilului, asupra cărora nu s-au stabilit urme de contrafacere, ne formând obiectul acuzațiilor aduse și fiind partea lui componentă, la fel urmează a fi restituite inculpatului, dar nu și certificatul de înmatriculare fals pe automobilul „Audi A8”, de tip transnistrean, seria XXXXX din 08.06.2011, ce urmează în continuare să se păstreze la materialele cauzei penale, dat fiind, că potrivit art. 162 Cod de procedură penală, documentele ce constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui, prin ordonanța din 02.11.2015 el fiind recunoscut drept corp delict, fiind utilizat la comiterea infracțiunii, neproducând efecte juridice asupra dreptului de proprietate a mijlocului de transport aflat în litigiu.

5. Procurorul-șef al Procuraturii de Circumscripție Bălți, Tatiana Ioniță, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că, procurorul participant în instanța de apel, a solicitat confiscarea automobilului în cauză în beneficiul statului.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. (4) Cod procedură penală, în cazul soluționării cauzei în fond se hotărăște chestiunea asupra corpurilor delictive....., celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă acestea nu sunt identificați în proprietatea statului.

La caz, automobilul și plăcuțele de înmatriculare au fost recunoscute drept corpuri delictive, iar proprietarul legal nu a fost identificat. Prin urmare, proprietarul legal al automobilului la moment nefiind identificat, urmează ca automobilul și plăcuțele de înmatriculare să fie trecute în proprietatea statului.

Ori, inculpatul nu a prezentat nici un document care să ateste dreptul de proprietate asupra corpurilor delictive menționate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu argumentele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluția că: două plăcuțe de înmatriculare de tip transnistrean cu n/î XXXXX și automobilul „Audi A8”, cu numărul caroseriei de XXXXX, au fost restituite posesorului acestor bunuri, Iachimovici I., cu respectarea

dispozițiilor de drept formal și material, inclusiv a prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, indicate de recurent, care prescriu că în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile.

Ori, instanțele au invocat în speță circumstanțe care prezumă că proprietarul legal al automobilului și plăcuțelor respective ar fi Drobceac O., dar care le-ar fi transmis în posesia inculpatului prin procura din 06.03.2013, iar procedura penală nu prevede soluționarea litigiilor referitor la apartenența corpurilor delictelor.

Totodată, recurentul și-a fondat argumentele doar pe stipularea din art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală că: „*Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului*”, indicând că proprietarul legal al automobilului la moment nu este identificat, iar inculpatul nu a prezentat nici un document care să ateste dreptul de proprietate asupra corpurilor delictelor menționate (*pct. 5. din decizie*).

Însă, recurentul nu s-a pronunțat în niciun fel asupra circumstanțelor invocate de ambele instanțe că proprietarul legal al automobilului și plăcuțelor respective se prezumă a fi Drobceac O., care le-ar fi înstrăinat inculpatului în baza procurii din 06.03.2013, că procedura penală nu prevede soluționarea litigiilor referitor la apartenența corpurilor delictelor, în recursul declarat lipsind cu desăvârșire și critica asupra circumstanțelor concrete în fapt și în drept constatate în descriptivul deciziilor atacate (*pct. 2., 4., 5. din decizie*).

În același timp, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Deci, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent. Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura corpurilor delictelor nominalizate (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura confiscării speciale în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Bălți, Tatiana Ioniță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în privința inculpatului Iachimovici Igor XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 17 iulie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun